

Nou rècord de profunditat a Catalunya CE-6

Avenc de la Bargadera (Escunhau – Val d’Aran)

Fruit de la col·laboració entre el GIEG de Granollers i l’EDES de Manresa, nascuda a rel d’una entesa l’any 2004, s’ha aconseguit enguany, batre el rècord de profunditat de Catalunya. Això ha estat gràcies a la constància i l’esforç continuat de gent dels dos grups que creien que l’avenc de la Bargadera podria esdevenir una gran cavitat, amb la connexió amb altres fenòmens càrstics de la zona.

Després d’uns intensos treballs de recerca i desobstrucció en un dels avencs situat a la zona d’absorció superior, per fi es fa realitat el somni de tants anys d’exploració, unir dues cavitats, el CE-6 amb l’Avenc de la Bargadera, aconseguint obtenir un sistema subterrani amb un desnivell total de 400 metres i un recorregut superior als 1600 metres. També s’hi ha de sumar altres resultats positius en la recerca de nous forats, noves galeries i noves zones d’exploració situades en la zona d’influència del sistema entre l’engolidor i la surgència de Valarties.

Treballs previs de gabinet i estudi abans de la campanya

Abans d’iniciar la campanya d’enguany, hi va haver un treball previ per tal de planificar les accions a seguir, una revisió a fons de les memòries d’altres campanyes d’anys anteriors, un exhaustiu estudi dels mapes topogràfics de la zona per veure quines altres opcions serien les millors per a noves prospeccions, passar la topografia actual i les estacions exteriors en programes informàtics de 2D i 3D i introducció en una Palm de totes les situació en GPS de cavitats, surgència, zones d’absorció, etc.

Surgència de Valarties

La sortida d’aigües del sistema subterrani de La Bargadera és la surgència de Valarties. Situada aproximadament a 1600 metres d’alçada al “Bosc de Lastoar”, és considerada la segona surgència més important de tota la Val d’Aran després dels Uelhs de Joèu. Sobretot en èpoques de desglas l’aigua aflora a l’exterior amb molta virulència i s’escampa, bosc avall, formant un gran vano fins al Valarties, on diposita, més pausadament les seves fredes aigües. En aquesta zona s’ha dedicat diversos caps de setmana en treballs de neteja exterior per tal de cercar un forat accessible al sistema subterrani.

Després de descobrir que just al costat de la surgència era visible un tros de roca calcària del quaternari, creguèrem que era necessari netejar la zona per veure si es tractava d’un simple bloc, de muntanya amunt, o es tractava de la roca mare.

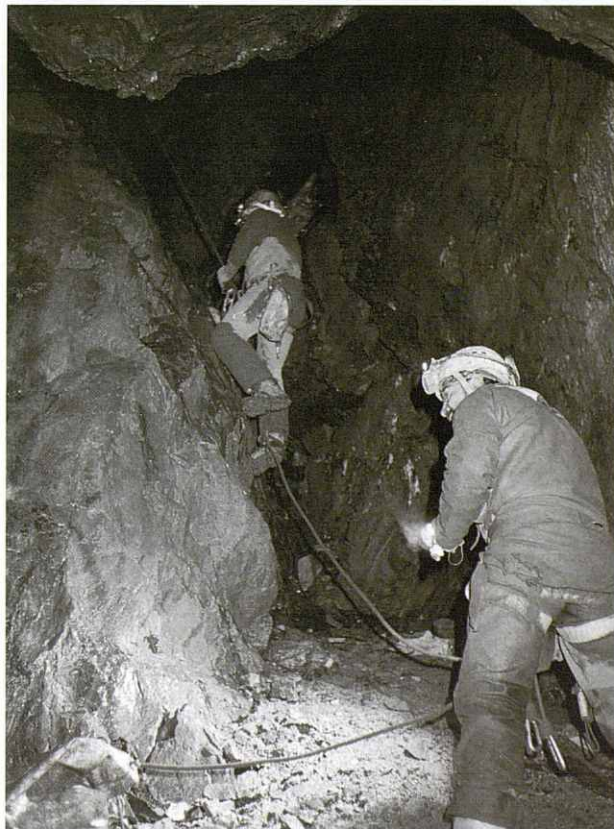
Es va aconseguir netejar la zona que deixà al descobert, tal com ens temíem, la roca calcària. Aquesta però

estava recoberta de pedres, grava i sorra que va ser necessari netejar de valent. Molta feina però al final va sortir una esquerda on s’intuïa el soroll de l’aigua de la surgència. Uns treballs de desobstrucció van donar com a resultat l’obertura d’aquesta esquerda fins a fer-la mínimament accessible. Es penetren pocs metres fins a topiar amb l’aigua que sifona l’estreta galeria. S’intenta en altres caps de setmana i no s’aconsegueix penetrar més. L’aigua resta al mateix nivell i no permet l’accés.

CE-6

La primera constància escrita d’aquest avenc es situa en les memòries de campanya de l’any 1988, quan membres del GIEG localitzen aquest estret forat que no varen explorar. A la memòria es pot llegir textualment: “.....Un altra tasca realitzada durant aquesta campanya, ha estat la de cercar nous forats i surgències. En el mateix Barranc de la Bargadera tan sols va sortir un petit forat bufador impenetrable des del seu inici.....”. Mai ens hauríem imaginat que aquell estret forat podria esdevenir, anys més tard, l’esperada connexió amb l’Avenc de La Bargadera. A les acaballes dels anys 90 membres del GIEG i del GREC, van formar el Col·lectiu Escunhau per tal d’unir esforços i treballar en conjunt la zona.

segueix



Moment històric de l’enllaç del CE-6 amb l’Avenc de la Bargadera el 2 de juliol de 2005. Fotografia: Jordi Icart